

בפני וועדת הערר: עו"ד איהאב סח'ניני – יו"ר הועדה
מר משה תוסיה כהן – חבר הועדה
עו"ד רות שמש – חברת הועדה

עו"ד יעל אסיף – יועצת משפטית לוועדת הערר

בעניין שבין: **תקשובים בע"מ**

העוררת

ע"י ב"כ עוה"ד גליה גרימברג ואח'

- נ ג ד -

מנהלת הארנונה של עיריית נצרת עילית

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד מורן ברדה ואח'

החלטה

רקע כללי וטענות הצדדים

- ראשית נציין, כי העררים שבנדון נשמעו בשלב ראשון בפני הרכב אחר, בראשותו של מר אריה להב (להלן: "ההרכב הקודם"). עקב סיום כהונתו של ההרכב הקודם, עבר הערר להכרעת ההרכב הנוכחי ובעקבות החלטתנו מיום 13.10.14, בה הודענו על החלפת ההרכב וביקשנו מהצדדים למסור עמדתם, הסכימו הצדדים להכרעת הרכב זה בעררים וכן על איחוד הדיון בכל העררים שבנדון. ב"כ העוררת ביקש הגשת סיכומים משלימים לאור חלוף הזמן ואולם לא הגיש כל סיכומים כאמור, גם לאחר אורכה שנתבקשה וניתנה. בהתאם לכל זאת ניתנת החלטתנו בעררים.
- הערר שבנדון נסוב על חיובו של נכס המצוי בתחום שיפוטה של המשיבה, ברחוב העבודה 4 נצרת עילית ואשר סומן בפנקסי המשיבה כנכס מס' 77004054 (להלן: "הנכס").
- העוררת השיגה למשיבה במהלך השנים נשוא העררים שבנדון בטענה אחת ויחידה, הנוגעת לאופן סיווג הנכס. השגותיה של העוררת נדחו, ומכאן ערריה.
- לטענת העוררת, שגתה המשיבה בסיווג הנכס תחת סיווג "משרדים ומתן שירותים" שמופיע בצו המסים לעיריית נצרת עילית (להלן: "צו המסים") תחת סימול 302 וטענה כי היה על המשיבה לסווג את הנכס תחת סיווג "חנויות ומסחר" שמופיע בצו המסים תחת סימול 303. נטען, כי העוררת "מפעילה מוקד טלפוני העוסק בטלמרקטינג, מכירה, ביצוע עסקאות מול לקוחות ושיווק של מוצרים" ועל בסיס זה נטען כי בנכס מבוצעת פעילות מסחרית מובהקת (ראו ס' 2 להשגות העוררת).

לחלופין טענה העוררת, כי מאחר והיא עוסקת ב"מכירה של מוצרים ושירותים במס' אתרים ברחבי הארץ וככזו הנה רשת קמעונאית לכל דבר ועניין", הרי שיש לסווגה כ"רשת שיווק" (סימול 306 בצו המסים) (ראו ס' 6 להשגות) ולחלופי חלופין, טענה כי מאחר והמדובר במוקד טלפוני, יש לסווגה בסיווג "מרכזיות טלפון" שמופיע תחת סימול 343 לצו המסים (ראו ס' 8 להשגות).

5. לטענת המשיבה הנכס סווג כדין. ראשית נטען, כי אופי הפעילות המתבצע בנכס הנו מתן שירותים, העוררת אינה מבצעת מכירה טלפונית של מוצרים ושירותים אותם היא מעניקה, אלא מעניקה, בפעילותה, שירותים לחברות אחרות ושונות, אשר פועלות באמצעותה על מנת לשווק את מרכולתן לציבור. עוד מפנה המשיבה את תשומת הלב לכך שהסיווג "מסחר" אליו מפנה העוררת הנו סיווג שירי בעוד הסיווג בו סווג הנכס אינו סיווג שירי, המתאים יותר לפעילות שבנכס ועל כן הסיווג "מסחר" נסוג בפניו.

ולגבי הטענות החלופיות של העוררת, נטען כי גם הם אינם תואמים את הפעילות שבנכס – הן משום שהעוררת אינה "רשת שיווק" אלא חברה המעניקה שירותים טלפונים לחברות אחרות, ועצם העובדה שהעוררת מפעילה מספר מוקדים אינה הופכת אותה לרשת שיווק. כך גם לגבי הטענה החלופית הנוספת, העוררת אינה מרכזת טלפונים אלא מוקד טלפוני.

6. ביום 27.4.2011 התקיים דיון בערך בפני ההרכב הקודם בנוכחות באי כח הצדדים והמשיבה. מטעם העוררת לא התייצב כל נציג לדיון. במהלך הדיון טען ב"כ העוררת כי מדובר בחברה שעושה "אאוטסורסינג" לחברות אחרות. בתחילה נטען כי במוקד שבנצרת עוסקת העוררת בשני פרויקטים – לחברת פלאפון ולחברת הוט, שבמסגרתם עוסקת העוררת בכל האספקט של השיווק והמכירה, ואולם, משאלות חברי הוועדה התברר כי העוררת גם מעניקה שירותים לקופת חולים ולהנהלת בתי המשפט – שירות שאינו כרוך בשיווק ובמכירה. כך גם עלה כי גם השירותים המוענקים להוט ולפלאפון אינם קשורים רק למכירה ושיווק אלא גם כשירות לקוחות.

לשאלת חברי הוועדה מה היקף הלקוחות עבורן מתבצעים שיווק ומכירה לעומת הלקוחות כגון הנהלת בתי המשפט שהמוקד הטלפוני עבורן אינו כולל שיווק ומכירה, מסר ב"כ העוררת כי לצורך כך יגיש תצהירים של נציגי העוררת שיבואו ויעידו בנושא זה ויענו לכל השאלות (ראו עמ' 3 לפרוטוקול הדיון מיום 27.4.11).

בתום הדיון ניתנה החלטה במסגרתה ניתנה לצדדים שהות לצורך הידברות וככל שלא יגיעו להבנות, יוגשו תצהירים מטעם העוררת והמשיבה תהא רשאית להגיב לתצהירים אלה בתצהירים מטעמה.

7. ביום 6.6.2012 התקיימה ישיבה נוספת, במסגרתה הודיעו הצדדים כי לא עלה בידם להגיע להבנות, כן הסכימו הצדדים כי לא קיימת בניהם מחלוקת עובדתית אלא משפטית, מאחר וב"כ המשיבה ממילא טוען כי כל סוגי הפעילות המבוצעים בנכס – גם מה שבגדר מכירה ושיווק – אינו בא בגדר "מסחר" אלא בא גם הוא בגדר "שירותים". על כן ביקשו הצדדים כי העררים לא ייקבעו להגשת תצהירים אלא להגשת סיכומים. בהתאם לכך ניתנה החלטתנו והוגשו סיכומי הצדדים. כאמור, ב"כ העוררת ביקש הגשת סיכומים משלימים, אולם אלו לא הוגשו, על אף אורכה שנתבקשה וניתנה.

דין והכרעה

8. כאמור, המחלוקת היחידה בעררים נוגעת לאופן סיווגו של הנכס.
9. ככלל, סיווגו של נכס כלשהו, לצרכי הטלת ארנונה מתבצע על פי השימוש שנעשה באותו נכס. כלל זה מעוגן בהוראת סעיף 8(א) לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) תשמ"ג – 1992 (להלן: "חוק ההסדרים"), הקובע כי:
- "מועצה תטיל בכל שנת כספים ארנונה כללית על הנכסים שבתחומה, שאינם אדמות בנין; הארנונה תחושב לפי יחידת שטח בהתאם לסוג הנכס, לשימוש ולמקומו ותשולם בידי המחזיק בנכס" (ההדגשה שלנו).**
- מהוראת סעיף זה עולה, כי סוג העסק לצורך קביעת שיעור הארנונה, ייקבע על פי השימוש שנעשה בפועל בנכס - ראו לעניין זה אף בג"צ 462, 461, 364, 345/78 ירדניה חברה לביטוח בע"מ ואח' נ' עירית ת"א-יפו, פ"ד לג(1), 113.
10. מכוח סעיף 8(ב) לחוק ההסדרים, הותקנו שורה של תקנות, בניהן **תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות בשנת 2000)**, התש"ס-2000 (להלן – "תקנות ההסדרים"), אשר הותקנו בשנת 2000 והוחלו גם בשנים שלאחר מכן מכוח חקיקה ראשית.
- בתקנות נאמר כי סוג הנכס ייקבע בהתאם לשימוש בו ונקבעה רשימה שסיווגה את הנכסים ל-13 סוגים, ובניהם – "משרדים שירותים ומסחר". עבור כל סיווג נקבעו בתקנות תעריפי מינימום ותעריפי מכסימום, המגבילים את הרשויות המקומיות בקביעת שיעור הארנונה.
11. מכת סמכותה על פי ס' 8 לחוק ההסדרים, התקינה עירית נצרת עלית את צו המסים, במסגרתו נקבעו סיווגי הארנונה השונים ביחס לשימושים השונים.
- הסיווג בצו המסים לפיו חייבה המשיבה את הנכס – הנו סימול 302 בצו המסים שלשונו כדלקמן:
- "מבנים המשמשים למשרדים ומתן שירותים, בתי תוכנה, סוכנויות להנהלת חשבונות, ביטוח, פרסום, משרדי עו"ד ורו"ח, בית מרקחת ודראגסטור ומרפאות פרטיות לרבות מרפאות שיניים" (ההדגשה שלנו).**
- והסיווג הרלבנטי לשיטת העוררת - סימול 303 בצו המסים שזו לשונו:
- "מבנים המשמשים לחנויות ולמסחר באזור א', שאינם מפורטים להלן" (ההדגשה שלנו).**
- תשומת הלב תופנה לכך, שהן סימול 302 לצו המסים "משרדים ומתן שירותים" והן סימול 303 בצו המסים "חנויות ומסחר" - נגזרו שניהם מסיווג "משרדים שירותים ומסחר" שבתקנות ההסדרים ולמעשה פוצלו כל אחד מסיווג זה.
- עוד נפנה לסיווג אליו מפנה העוררת כטענה חלופית – סימול 306 בצו המסים שזו לשונו:
- "מבנים המשמשים והמשרתים רשתות חנויות ואו רשתות שיווק" (ההדגשה שלנו).**
- והסיווג אליו מפנה העוררת לחלופי חילופין – סימול 343 בצו המסים שזו לשונו:
- "מרכזיות טלפון, סוכנויות דואר פרטיות" (ההדגשה שלנו).**

12. נתייחס תחילה לטענתה הראשית של העוררת, לפיה יש לסווג את הנכס לפי סימול 303. לצורך הכרעה בטענה זו, ומאחר והצדדים מסכימים כי העוררת אינה באה בגדר "משרדים", יש לבחון תחילה מהי משמעות המונח "מתן שירותים" – שהוא המונח הרלבנטי לשיטת העוררת וכן משמעות מונח "חנויות ומסחר" ולאחר מכן לבחון מהי הפעילות המתבצעת בנכס ואיזה ממונחים אלה דומה יותר לפעילות המתקיימת בנכס.

13. במסגרת ע"א 165/82 קיבוץ הצור נ' פקיד שומה רחובות, פ"ד לט (2) 70, בעמ' 75 (1985), עמד בית המשפט העליון על הכלל הפרשני הבסיסי, אשר חל גם בחקיקת מס, כדלקמן:

"ככלל, פרשנות דיני המס אינה שונה מפרשנות כל חוק אחר. כמו כל חוק אחר, גם לענין חוק מס נקודת המוצא היא לשון החוק... מבין האפשרויות הלשוניות השונות יש לבחור אותה אפשרות המגשימה את מטרתה של חקיקת המס." (ההדגשה שלנו).

14. בכל הנוגע בהסתייעות בהגדרות מילונאיות במסגרת מלאכת הפרשנות של דיני מס, נפסק זה מכבר, כי ניתן להסתייע במילון ככלי עזר פרשני המסייע בקביעת מתחם האפשרויות הלשוניות שניתן ליתן למילה, אשר אף ניתן בנסיבות המתאימות ליתן לו משקל נכבד במלאכת הפרשנות (ראו למשל בר"ם 4021/09 מנהל הארנונה של עיריית תל אביב נ' חברת מישל מרסייה בע"מ (פורסם בנבו), ס' כ' לפסק הדין (להלן: "פס"ד מישל מרסייה)).

ועוד ראו האמור בעמ"מ 2503/13 אליהו זהר נ' עיריית ירושלים (פורסם בנבו) (להלן: "פס"ד זהר"), שם קבע בית המשפט העליון, כי ניתן להסתייע, באופן מוגבל, בהגדרה המילונאית למונח "שירות" לצורך פרשנות המונח "שירותים" שבתקנות ההסדרים, וכי במסגרת זו ניתן להסתייע במונח "שירות" כפי שהוא מופיע במילון אבן שושן (ראו ס' 20 לפסה"ד). המונח "שירות" צוטט שם ממילון אבן שושן כדלקמן:

"עיסוק בפעולות עזר לעבודה העיקרית או בטיפול באנשים העובדים בעבודה עיקרית (יצרנית, צבאית וכדומה), כגון: שמשות, טבחות, אפסנאות, נהגות" וכן כ-'סיוע, עזר'". (ההדגשה שלנו).

(א' אבן שושן, המלון העברי המרכזי (קרית ספר בע"מ, 1998)).

ראו לעומת זאת הגדרת "מסחר" שבמילון אבן שושן, שהנה: **"של מסחר, שיש בו קנייה ומכירה"**.

כן ראו הגדרת המונח "בית מסחר" במילון אבן שושן, שהנה: **"חנות גדולה לממכר סחורות"**.

(ההדגשה שלנו) (א' אבן שושן, המילון העברי המרוכז (קרית ספר בע"מ, 1998)).

15. לטעמנו, מבחינתם לשונם ותכליתם של שני הסיווגים המובאים לעיל, מחד, ומאידך מבחינת התכלית אשר לפי הבנתנו עומדת בבסיסם ולאחר הסתייעות בהגדרות שבמילון אבן שושן, ולאחר בחינת אופי השימוש שנעשה בנכס, כפי שהוצג על ידי ב"כ העוררת בדיון מיום 27.4.11 – ממכלול כל אלה, הגענו למסקנה כי אופי השימוש בנכס תואם את המונח "שירותים", ובוודאי שתואם יותר מאשר המונח "מסחר" ועל כן כדין סווג הנכס בסימול 302, וזאת כמפורט להלן.

16. ראשית נפנה שוב את תשומת הלב לכך, שהן סימול 302 לצו המסים "משרדים ומתן שירותים" והן סימול 303 בצו המסים "חנויות ומסחר" – נגזרו שניהם מסיווג "משרדים ושירותים ומסחר"

שבתקנות ההסדרים ולמעשה פוצלו כל אחת מסיווג זה. לטעמנו, בפיצול זה שביצע מתקין צו המסים, ביקש הוא לבצע אבחנה בין נכסים שבהם מתבצע מסחר, כלומר פעילות של מכירה וקנייה של סחורה, ובין מתן שירותים – בהקשר זה עוד נפנה את תשומת הלב לכך שהמונח "מסחר" בסימול 303 כולל גם את המונח "חנות", כלומר מתקין צו המסים ביקש לפצל ולאבחן פעילות של מכירה ומסחר כגון בחנות ובין פעילות של מתן שירותים.

המונח "חנות" אף נקשר עם "מסחר" לא רק בלשון צו המסים אלא גם בהגדרת "בית מסחר" שבמילון אבן שושן, שהובאה לעיל.

עוד נפנה את תשומת הלב לכך, שמתקין צו המסים מצא לנכון לקבוע תעריף נמוך משמעותית לחנויות ומסחר לעומת מתן שירותים.

17. לטעמנו, בכך, רצה מתקין צו המסים לעודד פעילות של מסחר בשטחה, קרי – פעילות של קניה ומכירה של סחורה בשטחה, בחנויות וכיו"ב, להבדיל מפעילות של מתן שירותים, אשר כפי העולה מההגדרה במילון אבן שושן, מאופיינת בפעילות תומכת, פעילות עזר לפעילות העיקרית וזאת באמצעות שירותים כאלה ואחרים.

18. נציין, כי גם אנו מבינים את המונח "שירותים" באותו האופן בו הוא מוצא ביטוי במילון אבן שושן – כפעילות תומכת, מסייעת לפעילות מסוימת אשר עיקרה ומוקדה הנו לספק שירות, ובכל הנוגע לפעילות של מסחר במוצרים – כלומר קנייתם ומכירתם – הרי שפעילות מתן השירותים כגון זו שמעניקה העוררת, הנה פעילות מסייעת במכירת המוצר, להבדיל מלספק ולמכור את מוצר.

19. ובמקרה הנדון, בבחינת אופי הפעילות המבוצעת בנכס – לכל הדעות לא ניתן לומר כי העוררת עצמה היא הגורם אשר מוכר או קונה מוצרים. העוררת לכל הדעות אינה עוסקת במסחר. העוררת מסייעת לגופים שעוסקים במסחר – כגון הוט, פלאפון – גופים אלה הם מוכרים לציבור מוצרים ולא העוררת. העוררת היא רק "כלי עזר" אשר "מסייע" במכירת אותם מוצרים.

20. נפנה בהקשר זה למילה הנוספת שבסימול 303 – "חנות" – לכל הדעות הנכס אינו משמש כחנות. הלקוחות המתקשרים לעוררת אינם יכולים להגיע אל הנכס ולקבל בו את המוצר המשוק, לא קיימת "חנות" בנכס. לכל היותר השיווק או המכירה מתבצעים דרך העוררת ואת המוצר עצמו מקבל הציבור מהחברות עצמן והעוררת אינה הגוף המסחרי המוכר את המוצר. העסקה למכירת המוצר אינה נחתמת עם העוררת ואינה מול העוררת אלא רק מתבצעת באמצעותה.

21. כל זאת רק בנוגע לחלק השירותים הניתנים בנכס הקשורים עם שיווק או מכירה. יש לזכור כי קיים חלק נוסף של שירותים הניתנים בנכס שבהם כלל לא מתבצעת כל מכירה, כגון השירותים הניתנים עבור הנהלת בתי המשפט. כך גם השירותים הניתנים להוט אינם בגין שיווק ומכירה בלבד אלא בגין שירותים נוספים, כפי שעלה בדיון. לגבי כל חלק זה לא יכול להיות חלק כי אין בו שום מימד של מכירה או קנייה מכל סוג שהוא ועל כן אין בו שום מימד של מסחר מכל סוג שהוא.

22. נזכיר בהקשר זה, כי לא היה בידי העוררת להציג במסגרת הדיון שבפנינו נתונים באשר ליחס וההיקף של חלק שירותים זה של הנכס, בדיון ניתנה לעוררת הזדמנות לעשות כן באמצעות תצהירים, אולם העוררת ויתרה על הגשת תצהירים. על כן, כלל לא הוכח היקף חלק זה של השירותים הניתנים בנכס ולא מן הנמנע כי זהו חלק הארי של השירותים הניתנים בנכס. נזכיר

בהקשר זה, כי כיוזמת ההליך, נטל ההוכחה מוטל על שכמה של העוררת - ראו לעניין זה למשל פסק דינו של כב' השי' ביין בע"ש 230/00 שירותי בריאות כללית נ' וועדת ערר ארנונה שבי ציון (פורסם בנבו), שם נקבע כי נטל ההוכחה לטענות שהעלה העורר בפני וועדת הערר מוטל על שכמו וזאת מכח חזקת תקינות המנהל העומדת לטובת מנהל הארנונה.

ועוד נפנה בהקשר זה לפסיקת בתי המשפט - לפיה על הנישום המבקש לתקוף את חיובו במס מוטל נטל ההוכחה לשכנע כי חויב שלא כדין - וראו לעניין זה למשל רע"א 1436/90 גיורא ארז נ' מנהל מע"מ (פורסם באתר נבו).

23. לסיכום הדברים, כלל לא הוכח כי חלק הארי של השירותים הניתנים בנכס כוללים שיווק ומכירה ולגבי החלק שבו לא מתבצעים שיווק ומכירה - לכל הדעות אין לראות בו כ"מסחר" ו"שירותים" הוא הסיווג הדומה והמתאים לו יותר. יתרה מכך, גם אם היה מוכח כי חלק הארי של השירותים הניתנים בנכס כולל גם שיווק ומכירה - גם בכך אין כדי לשכנע כי בנכס מתקיים "מסחר". את ה"מסחר" ניתן לייחס לחברות עצמן שמוכרות את המוצרים, בעוד העוררת הנה אך גורם מתווך, המספק שירותי שיווק ומכירה, לכל היותר, ובכך יש בו לבוא בגדר "שירותים" ולא בגדר "מסחר".

24. אשר על כן, נדחית טענה זו של העוררת.

25. וביחס לטענת החלופית של העוררת לגבי סימול 306 לצו המסים - נאמר, כי גם דין טענה זו להידחות. העוררת עצמה הציגה עצמה בהשגותיה וערריה כמפעילת "מוקד טלפוני העוסק בטלמרקטינג, מכירה, ביצוע עסקאות מול לקוחות ושיווק של מוצרים" (ראו ס' 2 להשגות). כפי שקבענו לעיל, אין הדבר הופך את העוררת ל"רשת קמעונאית" כנטען שכן היא עצמה אינה הצד לעסקאות לממכר מוצרים. העוררת לכל היותר מוכרת במוקד הטלפוני שירותי שיווק לגופים אחרים שהם קמעונאיים (הגם שגם זאת לא הוכח כעיקר פעילותה - שכן העוררת גם מעניקה שירותים לגופים שכלל אינם עוסקים במכירות כגון הנהלת בתי המשפט ולא הוכיחה מהו היחס בין סוגי הפעילות). ובכך, לכל היותר וגם אם היה מוכח כי זהו עיקר פעילותה (מה שלא הוכח) - הרי שממילא מרכז מהותה ופעילותה הנו מתן שירותים ולא קמעונאות כפי הנטען, ועל כן, הסיווג "שירותים הוא הדומה ביותר לסוג פעילותה.

26. וכך גם לגבי הטענה בדבר היות העוררת "מרכזיות טלפון" (סימול 343 לצו המסים) - כאמור, העוררת עצמה הציגה עצמה בהשגותיה וערריה כמפעילת "מוקד טלפוני העוסק בטלמרקטינג, מכירה, ביצוע עסקאות מול לקוחות ושיווק של מוצרים" (ראו ס' 2 להשגות). מרכזיות טלפון לכל הדעות אינה מוקד טלמרקטינג, קיימת שונות מהותית בין הדברים והעוררת אינה יכולה להציג עצמה כמוקד טלפוני ובד בבד לטעון כי הנה מרכזיות טלפון. על העוררת להחליט מהו אופיה, ולא ניתן במסגרת הערר לטעון ל-3 כובעים שונים בתכלית - לעניין העלאת טענות חלופיות וסותרות בהליכים משפטיים ראו למשל רע"א 4424/04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ (פורסם בנבו).

27. הגם שדי באמור לעיל כדי לדחות את טענתה זו של העוררת, נוסף ונציין, כי ממילא לא הוכח כלל ועיקר על ידי העוררת כי הנה מרכזיות טלפון. העוררת לא הביאה כל ראיה לכך וטענה טענה זאת בעלמא, וזאת כאשר נטל ההוכחה מוטל על שכמה. ראו לעניין זה למשל פסק דינו של כב' השי' הומינר בע"ש 127/95 בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' מנהלת הארנונה בעירית תל אביב

יפו (פורסם בנבו) (להלן: "פס"ד בזק"), שם, לצורך הוכחת מהות פעילותה של מרכזיית טלפון הגישה העוררת חוות דעת מומחה אשר פירטה בהרחבה את מהות הפעילות בנכס, ועיקר הפעילות הוצג שם כדלקמן:

"נכון לתחילת שנת 1994, יפסקו כל מרכזיות הטלפונים של המערערות, בתחום שיפוטה של עיריית ת"א, קשר טלפוני לכ- 300,000 מינויים, כאשר כל התהליך נעשה בפועלות ממכונות, אוטומטיות, ללא מגע יד אדם, פרט לתחזוקה ובקרה (סעיף 7 לתצהיר).

- המתג והמערכות האחרות המרכזיות, פועלים על חשמל במתח נמוך 48 וולט. החשמל למרכזיות מסופק על ידי חברת החשמל במתח תלת פזי של 380 + וולט AC ולכן בכל מרכזיה קיימת מערכת טרנספורמציה והנמכת מתח השייכת לבזק, הממירה את המתח המסופק על ידי חברת החשמל מ- 380 + וולט AC ל- 48 וולט (סעיף 8 לתצהיר).

- למקרה של נפילת מתח, יש בכל מרכזת חדר גנרטורים, המופעל באופן אוטומטי ברגע של נפילת מתח. מדובר בגנרטורים תעשייתיים המופעלים ע"י מנועי דיזל בהספקת של בין 350 ל- 360 KVA (סעיף 9 לתצהיר).

- על מנת לאפשר תקשורת בין מרכזיות, דבר המאפשר למנוי קשר למינויים השייכים למרכזיות אחרות, יש בכל מרכזת חדר תמסורת. בחדרי התמסורת ציוד אלקטרוני הפועל כדי לדחוס אלומות עורקים בנות 30 אפיקים לרמות גבוהות ביותר של אלפי עורקים על זוג סיבים אופטיים (סעיף 10 לתצהיר).

(ראו עמ' 7 לפסק הדין). כן ראו האמור בעמ' 18 לפסק הדין מתוך חוות דעתו של המומחה מטעם בזק באותו העניין, בדבר תיאור הפעילות המבוצעת במרכזייה:

"להלן תיאור סכמטי של הפעולות הנעשות במרכזייה המאפשרים למנוי לשוחח בטלפון עם מנוי אחר: בכניסה קיים מסר אנלוגי, קיימת בכניסה פעולה של המרה למסר ספרתי והמרה נוספת ביציאה למסר אנלוגי. ההמרה הראשונה משנה את צורת האות האנלוגי לאות ספרתי, כאשר ההמרה השנייה שוב משנה את צורת האות מאות ספרי לאות אנלוגי. המרות אלו הן שינויים מהותיים באותות הנכנסות למרכזייה".

28. למקרא הדברים, לכל הדעות במקרה הנדון לא הוצגה מהות הפעילות בפירוט שהנו אפילו קרוב לרמת הפירוט דלעיל, כך גם, מבלי ששמענו כל ראיות בנושא, ממילא פעילות של מוקד טלמרקטינג אינה באה בגדר פעילות מסוג זה המתוארת לעיל, הכוללת המרה במספר שלבים, כלל ועיקר.

ואם לא די בכך – ראו אף הגדרת "מרכזת" שבסעיף 1 לתקנות הבזק (התקנה תפעול ותחזוקה), תשמ"ה-1985 – אשר אף צוטטה בפס"ד בזק דלעיל, שם הוגדרה כדלקמן:

"מרכזת – מתקן בזק שבו נמצאים ומופעלים אמצעי מיתוג ותמסורת, המאפשרים יצירת קשר בין יחידות ציוד קצה שונות המחוברות אליו בין במישורין ובין בעקיפין, והעברת מסרי בזק ביניהם, לרבות מתקני בקשה וניטור ומתקנים אחרים המאפשרים מתן שירותים שונים למנויים ולבעלי רישיון".

לכל הדעות וגם ללא שמיעת ראיות, הנכס שבנדון אינו תואם את ההגדרה דלעיל.

אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, נדחית גם טענה זו של העוררת.

סוף דבר

1. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, נקבע כי הנכס סוגג כדין ונדחות טענות העוררת בנוגע לסיווג הנכס.
2. על כן, העררים נדחים בזאת.
3. בנסיבות העניין, אנו מחייבים את העוררת בתשלום הוצאות למשיבה בסך של 4000 ₪ והכל בתוך 30 יום מהיום, כי אחרת סכום זה יישא בהפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
4. בהתאם לתקנה 20(ב) לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בפני וועדת הערר), התש"ז-1977, קיימת זכות ערעור על החלטה זו, לפני בית המשפט לעניינים מנהליים בחיפה וזאת תוך 45 ימים מיום מסירת ההחלטה.
5. בהתאם להוראת תקנה 20 (ג) לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בוועדת הערר), התש"ז-1977, החלטה זו תפורסם באתר האינטרנט של עיריית נצרת עילית, וזאת תוך 10 ימים מיום הגעת ההחלטה לצדדים. הצדדים יוכלו להביע את התנגדותם לפרסום ההחלטה בתוך 5 ימים מיום קבלת ההחלטה ותינתן החלטה בהתאם.

היום: 19.04.2015

עו"ד רות שמש
חברת הוועדה

מר משה תושיה כהן
חבר הוועדה

עו"ד איהאב סחיניני
יו"ר הוועדה